

[Ulrich.]

at denne Forstand i hvert Tilfælde er særlig stor, naar den højtærede Minister ryster paa Hovedet af de Udtalelser, jeg her fremsætter; men det kan jo være, at den højtærede Minister vil optage en Diskussion med mig om denne Säg, det skulde glæde mig ganske overordentlig.

Samtidig maa selvfølgelig Svineproducenterne sikres en Mindestpris for deres Flæsk, og den maa være 1 Kr. 20 Ø. pr. kg, og de Penge, der skal til for at sikre dem denne Pris, skal udredes af det Beløb, som indkommer gennem Korntolden.

Nu vilde jo det ærede Medlem Hr. Duborg i sin Tid gøre gældende, at man kunde ikke lægge en saadan Eksportpræmie paa Flæsk. Dertil vil jeg gerne sige, at for det første er det ingen Eksportpræmie. Den Efterbetaling, der skulde gives Landbrugerne for Svineproduktion for at bringe den op til en Pris af 1 Kr. 20 Ø., skulde ikke være en Eksportpræmie, men skulde være en Anerkendelse, fordi de frivilligt havde holdt sig indenfor den Ration af Svineproduktion, som denne Ordning vilde tildele dem. Og imod en saadan Efterbetaling vilde ikke noget Land kunne gøre nogen som helst Indsigelse. Jeg ved meget vel, at hvis man vilde give en Eksportpræmie, en betydelig Eksportpræmie, vilde man kunne risikere udefra at møde en Valutatold, men dette vilde der jo slet ikke blive Tale om i dette Forhold, idet England, som rationerer Svineleverancen, som vi maa præstere, selvfølgelig er ganske uinteressert i, med hvilken Pris vi betaler de Svin, der bliver produceret her i Danmark, da Prisen paa det engelske Marked aldeles ikke berøres af dette Forhold.

Derfor maa jeg stadig hævde, at det er i dette Øjeblik muligt at skaffe de danske Landmænd den Pris for deres Varer, som det danske Landbrug opnaaede i 1928, paa et Tidspunkt, hvor det danske Landbrug gik rundt, hvor det danske Landbrug renterede. Og naar det øvrige Samfund ønsker at opretholde det samme Lønniveau, som det havde den Gang, og faktisk har opretholdt dette til Dato, saa maa det jo være interesseret i ogsaa at yde det danske Landbrug de samme Priser for dettes Varer, som det gav den Gang, idet det vel maa være vidende om, at hvis det ikke vil gaa med til dette, saa vil der komme et saadant Krav, og fremsat med en saadan Styrke, fra det samlede Landbrug, at man ikke vil kunne sidde det overhørig.

Jeg føler mig forvisset om, at Samfundet er bedst tjent med, at der sker en Udlig-

ning paa den Maade, at Landbrugets Priser hæves op, fremfor dette, at det øvrige Samfund skal have hele sit Lønniveau sat ned. Jeg tror, at man fra de forskellige politiske Partiers Side bør være lydhør overfor dette, og jeg føler mig forvisset om, at ikke et Menneske i dette Samfund vil reagere overfor den Tanke at give Landbrugerne de samme Priser for deres Varer, som de fik i 1928, naar man saa samtidig lader de øvrige Mennesker i dette Samfund leve paa det samme Niveau, som de lever paa i Dag.

For at skabe disse Priser paa de forskellige Landbrugsprodukter kan der jo være Veje at gaa paa andre Omraader end de to, jeg her har nævnt, nemlig Kornet og Flæsket. — Jeg vil anse det for i allerhøjeste Grad paakrævet, at der oprettes en Kødcentral, hvortil man har Mønsteret i de forskellige Lovforanstaltninger, der er foretaget i Holland, hvor man har oprettet Flæskecentral og Smørcentral med det for Øje at skaffe de hollandske Landmænd en større Pris for deres Produkter paa det hollandske Marked. At en saadan Kødcentral vilde medvirke til at skabe højere Priser for Landmændene paa deres Kød, end de faar i Dag, anser jeg for givet, og jeg henleder Landbrugsministerens Opmærksomhed paa disse Forhold og beder ham studere, hvorledes man i Holland er sat ind paa dette Omraade, og beder ham om at fremsætte lignende Forslag herhjemme.

Hele den Misère, hvori Landbruget i Øjeblikket befinder sig, opfordrer efter min Opfattelse til at sætte ind paa alle tænkelige Omraader, og er der noget, som denne Situation først og fremmest opfordrer til, saa er det til, at Landbruget holder sig vaagent og undersøger alle Muligheder for at skabe en Nyordning. Thi jeg tror ikke paa, at den Landbrugsproduktion, som nu har været gængs gennem de sidste Menneskealdre, i de kommende Tider lader sig praktisere i samme Omfang. Jeg tror, der er mange andre Opgaver, der maa tages op, og jeg tror navnlig, og det vil jeg ogsaa henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at man maa foretage en Gennemdrøftelse og Overvejelse af hele det Problem, der hedder Konservesfabrikation.

Det er min Opfattelse, at man i den kommende Tid kommer til at sætte ind paa dette Omraade og sætte ind med en Grundighed som aldrig før. Vi har i vort Land alle de forskellige Ting, der skal til for at lave virkelig gode Konserver. Vi har første Klasses Kød og første Klasses